

Les nouvelles des KEYSER
Maart 2011 Nr.17

Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige.
Ik zeg tegen de Heere: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God op Wie ik vertrouw!
Psalm 91:1,2 HSV

Hallo lieve mensen,

Het is nog steeds winter, maar we zitten al regelmatig zonder onze jas in de zon. Heerlijk! De winter was hier in het dal erg zacht. En hoewel op de bergen nog volop aan wintersport wordt gedaan zou je soms bijna vergeten dat het nog helemaal geen zomer is.

Ce qui s'est passé

De afgelopen twee maanden hebben we erg veel te kampen gehad met ziektes. De één na de ander werd ziek in ons gezin. Een aantal weken geleden toen we allemaal net weer beter waren van de griep kreeg Judah de waterpokken, twee weken later de meisjes ook. Tja, het was lastig, zeker omdat Josephine veel moeite had met slapen in die tijd, maar aan de andere kant waren we ook wel weer dankbaar want het is natuurlijk beter om dat hier te krijgen dan straks in Afrika. De één was nog aan het genezen van de waterpokken, toen de volgende weer ziek werd. Judah kreeg longontsteking. Twee dagen later onze Josephine ook. De koorts liep echter zo op dat we met ze naar een dokter zijn gegaan. Judah kreeg een antibiotica, maar Josephine moest naar het ziekenhuis. Daar bleek de volgende dag dat ze daarbij ook een blaasontsteking had die was doorgetrokken naar de nieren. Thuis had Gloria inmiddels ook longontsteking gekregen en dus wilde ik (Eliza) heel graag met Josephine naar huis. Gelukkig studeert hier op onze taalcentrum ook een kinderarts en nadat hij had bevestigd dat ook hij de medische zorg (geven van injecties) op zich wilde

nemen kregen we goedkeuring van het ziekenhuis om al na 1 nachtje na huis te gaan. Dat was echt verhoging van gebed. Ik wilde zo graag weer thuis zijn, bij Anne en de andere twee zieke kindjes.

Twee dagen daarna begonnen de examens. De kinderen waren allemaal nog ziek, maar de medicijnen sloegen gelukkig gelijk goed aan. We gingen totaal onvoorbereid onze examens in. Als eerste de mondeling op maandag. We waren eigenlijk gewoon te bang om te gaan... Maar... na een week van examens kregen we beide te horen dat we geslaagd waren. Hoe moe we ook waren en hoe slecht voorbereid ook, de Here heeft ons echt geholpen om het toch allemaal te kunnen maken.

Je kan het bijna niet geloven, maar de dag dat alle drie de kinderen weer voor het eerst naar school of de crèche konden gaan, kreeg Anne erg zware hoofdpijn en moest thuis blijven. Op dat moment werd het me echt even teveel... Hoe kunnen we nu hard studeren als er steeds iemand ziek is? Hoe kunnen we 's avonds onze huiswerk maken terwijl we 's nachts nauwelijks slapen? We zijn nu al weken elkaar aan het afwisselen met naar de klas gaan.. zo leren we deze taal toch nooit. De Heer weet het toch...? Hij wil toch ook dat we Frans leren?'

Na een week zware hoofdpijn bleek Anne een voorhoofdsholte ontsteking te hebben, inmiddels heeft hij antibiotica en is de hoofdpijn zo goed als weg. Tijd om uit te rusten.

Don't tell God how big your storm is, tell your storm how big your God is...

Hoewel we beseffen dat het slechts een zuchtje wind was vergeleken met de vele stormen in de levens van mensen om ons heen, zagen we dit toch als een heftige tijd en als een beproeving. Luisterend naar een nummer van Casting Crowns werden we ons nog meer bewust dat onze Vader in de Hemel te prijzen is onder alle omstandigheden.

"I was sure by now, God, that you would have reached down and wiped our tears away, stepped in and saved the day. But once again, I say amen and it's still raining. As the thunder rolls I barely hear You whisper through the rain 'I'm with you'.... And I'll praise you in this storm and I will lift my hands, for You are who You are no matter where I am.."

Prachtige muziek met prachtige woorden, die zo tot ons hart hebben gesproken. We willen God groot maken want Hij is het waard! No matter what! Hoe moe, ziek of energieloos we ons ook voelen, Hij is nog steeds de schepper van Hemel en Aarde!

Afrika

De voorbereidingen gaan ondertussen verder. De tickets zijn geboekt! 1 september hopen we met

het vliegtuig naar Senegal te vertrekken. Veel mensen vragen ons hoe we er tegenaan kijken. De gevoelens hierover zijn dubbel. Ja, we willen gaan en we zien er naar uit om daar in Afrika te gaan getuigen en hen te vertellen dat er een God is die van hen houdt en voor hun zonden gestorven is. Maar er zijn ook wel momenten dat we er minder naar uitzien. Realistisch gezien; Het is niet één groot spannend avontuur... het gaat zeker ook moeilijk worden. Alles zal anders zijn, het klimaat, voedsel, relaties, communicatie en we weten ook dat dit veel cultuurstress met zich mee zal nemen. Het allerbelangrijkste is echter dat we ons zo stapje voor stapje geleid voelen door de Here God en dat we Hem willen volgen en vertrouwen, waar dan ook. Wilt u bidden dat we een grote liefde en passie krijgen voor Senegal en de mensen daar en dat we ook in onze zorgen altijd op Hem zullen vertrouwen?

À bientôt,

La famille Keyser

Anne en Eliza Keyser
50, rue des Galibouds
73200 ALBERTVILLE
Frankrijk

Fam.keyser@gmail.com

't HUIS Front

Beste lezer(es),

U leest nu de eerste zinnen van een rubriek die net het levenslicht heeft gezien: tHUISfront. We hopen middels deze rubriek belangrijke thema's onder uw aandacht te brengen. Met 'ons' bedoel ik de thuisfrontcommissie van Anne en Eliza Keyser: Grace Abrahamse, Hanneke Verwoerd, Marcel en Sandra Wichgers en sinds kort Alexander en Roselien Rokks! In de toekomst zullen wij ons aan u voorstellen en iets vertellen over de verschillende taken van onze commissie.

In deze eerste afdruk van de tHUISfront willen we uw aandacht ergens anders op vestigen, de financiën van de familie. Zoals u weet zijn Anne en Eliza voor hun inkomsten afhankelijk van giften. Het is fijn dat mensen structureel (maandelijks) een klein of groter bedrag geven; daarvoor onze dank. Tot nu toe is niet bericht, dat deze giften ontoereikend zijn, om in hun bestaan te voorzien. De maandelijkse kosten tot het moment van uitzending zijn begroot op 3000 euro. In de illustratie rechts kunt u zien dat reeds 50% van de begroting structureel wordt vervuld. Dat is prachtig. Tegelijk betekent dit dat er voor 1500 euro nog geen vaste gevers zijn. We willen u daarom oproepen om naast uw gebed en medeleven ook financieel een bijdrage te leveren aan het werk wat Anne en Eliza gaan doen. Tijdens de zendingszondag jl. hebben wij gemerkt dat mensen niet goed begrijpen hoeveel geld er nodig is en waaraan dat geld besteed wordt. Mocht u daarom vragen hebben over deze begroting dan kunt u altijd een e-mail sturen aan Hanneke Verwoerd (jsh.verwoerd@tele2.nl). Wij zullen in het Maandblad van april van de Baptistengemeente Doorn e.o. tevens nadere toelichting geven.

Contactpersoon: Grace Abrahamse, tel. 030-6975279; graceezinga@hotmail.com

Een belastingaftrekbare gift kunt u overmaken op rekeningnummer 55.65.42.819 t.n.v. Stichting NTM Nederland te Leerdam; o.v.v. Gift familie Keyser Code 32.

Giften

